

ການດະວະຫັ ເຊີນຊວນສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຈົ້າ

ການງານທີ່ປະເສີດແລະດີທີ່ສຸດ ຄື ການຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ມະນຸດທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ນີ້ຄືວຽກຂອງບັນດາສາດສະດາທູດທັງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ສາສະດາທູດອາດາມຈົນຮອດສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ ເພາະຫນ້າທີ່ຫລັກຂອງສາດສະດາທູດທຸກຄົນ ຄື ແມ່ນການຮຽກຮ້ອງສູ່ແນວທາງຂອງພຣະເຈົ້າ

ການຮຽກຮ້ອງສູ່ພຣະເຈົ້າ ຄື ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ ເປັນສິ່ງຫນຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຄົນຫນຶ່ງໄດ້ຊື່ມລົດຊາດຂອງຄວາມຫອມຫວານຂອງຜູ້ສັດທາ ທ່ານສາດສະດາທູດນີ້ວະຫັ (ໂນອາ) ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໄລຍະເວລາ 950 ປີ ທ່ານໄດ້ໃຊ້ທຸກສິ່ງທີ່ການໂດຍການສອນສາສະຫນາ ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ທັງແບບປົດບັງແລະເປີດເຜີຍ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສັດທາຕໍ່ທ່ານເລີຍ ຍົກເວັ້ນພຽງຈຳນວນນ້ອຍ ເຖິງເປັນແນວນັ້ນທ່ານນະບິນີ້ວະຫັກໍຍັງອິດທິນແລະດຳເນີນວຽກງານສັ່ງສອນຜູ້ຄົນໄປ ຄືດັ່ງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດທີ່ຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນໃນໄລຍະເວລາ 23 ປີ ຈົນຮອດມື້ທ່ານເສຍຊີວິດ

ການຮຽກຮ້ອງສູ່ສາສະຫນາຂອງອັລລໍທ໌ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດປະຊາຊາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ນີ້ຄືວຽກງານທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ ເພາະພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ ບັນດາຜູ້ສັດທາຮັກຫລາຍທີ່ສຸດ ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ງົດງາມ ແລະ ສົມບູນແບບໃນທຸກໆ ສິ່ງ ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ປະທານສິ່ງຕ່າງໆ ໃຫ້ໃນຊີວິດເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງສົມຄວນຮັກພຣະອົງ ແລະ ເຮົາສົມຄວນມອບຄວາມຮູ້ສຶກອັນເລິກຊຶ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກໆ ຄົນ

ທ່າມະຊາດຂອງມະນຸດຖ້າຮັກສິ່ງໃດແລ້ວ ກໍ່ຍອມເວົ້າຈາເອີ້ຍໃນສິ່ງນັ້ນຫລາຍ ຄືນ້ຳໃນແກ້ວ ຖ້າມັນເຕັມກໍ່ຈະເຮ່ຍລົ້ນອອກມາ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫົວໃຈຄົນໆ ຫນຶ່ງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງ ຜູ້ໃຫ້ຕ່າງໆໃນຊີວິດເຮົາ ຜູ້ງົດງາມ ເຮົາກໍ່ຈະເວົ້າເຖິງພຣະອົງຫລາຍ ໂດຍເຫດຜົນນີ້ເອງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກສັ່ງສອນຜູ້ຄົນເຊີນຊວນສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນອັນໃຫຍ່ຫລວງ

ການເຊີນຊວນຜູ້ຄົນໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ຄື ວຽກອັນທຳອິດທີ່ສາດສະດາທູດໄດ້ຮັບ ຄາພີອັລກຸຣອານກ່າວວ່າ "**(ທ່ານສາດສະດາມຸຮັມມັດ) ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈົ່ງໄປຕັກເຕືອນ ແລະ ຈົ່ງໄປຖະວາຍຄວາມຫຍຸ້ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ**" (ອັລມຸດຕັສສີຣ : 2-3) ນີ້ຄືວຽກຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ແລະ ສະຫາຍຜູ້ຕິດຕາມຈົນຮອດມື້ສິ້ນໂລກ

ໃນເມື່ອເຮົາຮູ້ແບບນີ້ແລ້ວ ກໍ່ບໍ່ຄວນທີ່ຈະລະຖິ້ມວຽກງານອັນມີກຽດນີ້ ແລະເຮົາເອງກໍ່ສົມຄວນອຸທິດຕົວຕົນເສຍສະຫລະຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນ ບໍ່ແມ່ນເຮັດເພື່ອຕົວເອງ ແຕ່ເພື່ອມະນຸດປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ເພາະບໍ່ມີໃຜຍາກເຫັນຄົນອື່ນທີ່ຈະຕ້ອງຖືກການລົງໂທດ ບໍ່ມີໃຜຍາກເຫັນຄົນອື່ນຕ້ອງທົນທຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ ໂດຍທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ເລີຍ

ການຮຽກຮ້ອງສູ່ພຣະເຈົ້າ ຄື ວຽກງານທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄໍາພີອັລກຸຣອານ ວ່າ **"ແມ່ນໃຜຈະມີຄາເວົ້າທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໄປກວ່າ ຄົນທີ່ຮຽກຮອງໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມດີ, ແລະ ຫຍັງກ່າວວ່າເຮົານັ້ນຄືຜູ້ສັດທາສ່ວນຫນຶ່ງ"** (ພຸສສີລັຕ : 33)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກວ່າ **"ຈົ່ງກ່າວເຖິງວ່າ : ນີ້ຄືວິທີທາງຂອງເຮົາ ເຮົາແລະ ຜູ້ ປະຕິບັດຕາມເຮົາຕ່າງຮຽກຮ້ອງສູ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫລັກຖານອັນຊັດເຈນ"** (ຍຸຊຸຟ : 108) ດັ່ງນັ້ນ, ການຮຽກຮອງສູ່ພຣະເຈົ້າ ຄື ວຽກຂອງສາດສະດາທູດຂອງເຮົາ ຖ້າຫາກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າແທ້ ຈິ່ງ ແລະ ຮັກທ່ານສາດສະດາທູດຢ່າງແທ້ຈິງເຮົາກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທ່ານ

ການຮຽກຮອງເຊີນຊວນສູ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນອັນໃຫຍ່ຫລວງ ທ່ານສາດສະດາ ທູດ “ນະບີ” ກ່າວວ່າ **"ຂໍສາບານນໍາພຣະອົງອັລລໍຫໍ ການທີ່ອັລລໍຫໍໄດ້ໃຫ້ທາງນໍາແກ່ ຜູ້ຫນຶ່ງຜ່ານທ່ານນັ້ນ ດຶກວ່າໂລກທັງໃບ ແລະ ສັບພະສິ່ງທັງຫມົດໃນນັ້ນນໍາ"**

ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ທ່ານເປັນສາເຫດໃຫ້ຜູ້ຫນຶ່ງໄດ້ຮັບທາງນໍານັ້ນດຶກວ່າທີ່ທ່ານໄດ້ຄອບຄອງຊັບ ສົມບັດທັງຫມົດໃນເທິງໂລກນີ້ ທັງຫມົດນີ້ພຽງແຕ່ມີຄົນຮັບອິສລາມນໍາທ່ານພຽງຄົນຫນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແລ້ວຖ້າຫາກມີຜູ້ຮັບອິສລາມກັບທ່ານຫຼາຍຄົນກໍຈະຍິ່ງເພີ່ມຄວາມດີອີກຫຼວງຫຼາຍ ຄວາມປະເສີດ ຢ່າງຫນຶ່ງຂອງການເຜີຍແຜ່ເຊີນຊວນຜູ້ອື່ນສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະອັລລໍຫໍ ຄື ທ່ານນະບີກ່າວວ່າ **"ຜູ້ທີ່ ຊື່ນໍາສູ່ຄວາມດີ ກໍຄືຜູ້ເຮັດຄວາມດີນໍາ"** ນີ້ຄືຄວາມເມດຕາຫນຶ່ງຂອງອັລລໍຫໍ ຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ຊື່ ນໍາແນະນໍາໃຫ້ຄົນໆ ຫນຶ່ງ ແລ້ວເຂົາກໍຮັບອິສລາມ ທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນ ຫາກເຂົາລະມາດ ທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນການລະມາດຂອງເຂົາ ຫາກເຂົາເຮັດສິ່ງດີໃດທ່ານກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີຄື ກັບເຂົານໍາ ເທົ່າກັບວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເພີ່ມພູນຢູ່ຕະຫລອດ

ໂດຍເຫດນີ້ ຄົນດຶງ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈິ່ງຕ້ອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສູ່ສາສະຫນາຂອງພຣະອົງອັລລໍຫໍທັງ ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ໂດຍສີ່ຕ່າງໆ ບໍ່ວ່າຈະເປັນງານຂຽນ, ການເວົ້າອະພິປາຍ, ການໂອ້ລົມ, ການ ລ້ຽງອາຫານ ແລະ ອື່ນໆອີກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ພວກເຮົານັ້ນສະແຫວງຫາວິທີການຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ ສຸດເທົ່າທີ່ຈະຄິດໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຄົນໄດ້ຮັບທາງນໍາຈາກອັລລໍຫໍ ນັ້ນຄືສາສະຫນາອິສລາມ

ໂດຍເຫດນີ້ **"ການດະວະ"** ການເຊີນຊວນຜູ້ຄົນສູ່ສາສະຫນາອິສລາມ ຈິ່ງເປັນຄວາມດີທີ່ ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຫນຶ່ງຢ່າງ ນໍາມາສູ່ຈຸດຈົບອັນສວຍງາມໃນບັນປາຍຊີວິດຂອງຜູ້ເຮັດຄວາມດີຂໍ້ນີ້ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຫນັກແຫນ້ນຕໍ່ສາສະຫນາໃນໃຈຂອງຜູ້ເຮັດຫນ້າທີ່ແບບນີ້

1. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາອິສລາມ

1. ເຮັດໃຫ້ສາສະຫນາອິສລາມນັ້ນແຜ່ຂະຫຍາຍມີຜູ້ຮັບເຊື່ອຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມອບຕົວເປັນ ບ່າວຕໍ່ພຣະອົງອັລລໍທໍຫຼາຍຂຶ້ນ.
2. ເປັນການໃຫ້ທາງນໍາແກ່ຜູ້ຄົນ ສອນເລື່ອງສາສະຫນາໃຫ້ແກ່ເຂົາ ໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ ພຣະອົງອັລລໍທໍ ອານຸຍາດ (ຮະລໍາລ) ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງອັລລໍທໍບໍ່ອານຸຍາດ (ຮະຣອມ) ໃຫ້ຮູ້ຈັກ ກອບຂອບເຂດວິໄນທີ່ພຣະອົງອັລລໍທໍກໍານົດຕໍ່ມະນຸດ.
3. ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດໄດ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງສະຫງົບສຸກ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນດ້ານການຄ້າ, ເລື່ອງຄອບຄົວ, ເລື່ອງຂອງການມົດໄມຕີສໍາພັນກັບຄົນອື່ນ.
4. ຖ້າຜູ້ຄົນຮັບຮູ້ສິນທໍາທີ່ອິສລາມສອນ ກໍ່ຈະຜ່ອນຄາຍຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທີ່ມີນໍາກັນ ຄົນ ແຂງແຮງຈະຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ອ່ອນແອ.
5. ທັງຜູ້ຮຽກຮ້ອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຮັບອິສລາມ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກທັງ ໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ.
6. ຖ້າທຸກຄົນຍອມຮັບຄໍາສອນຂອງສາສະຫນາອິສລາມແລ້ວ ສິດທິຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຮັບການ ປົກປ້ອງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ານຊັບສິນ, ກຽດສັກສີ, ເລືອດເນື້ອ ດ້ວຍເຫດນີ້ສັງຄົມຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ສະຫງົບສຸກ.

ແຕ່ການຮຽກຮອງສູ່ສາສະຫນາອິສລາມນັ້ນຕ້ອງອາໄສຄວາມຮູ້ ອັລລໍທໍກ່າວວ່າ **"ຈົ່ງກ່າວ ນີ້ ຄືເສັ້ນທາງຂອງເຮົາ ເຮົາ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດຕາມເຮົາຕ່າງຮຽກຮ້ອງສູ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ຫລັກຖານອັນຊັດເຈນ"** (ຍຸຊຸຟ : 108) ຄໍາວ່າ "ຫລັກຖານອັນຊັດເຈນ" ນີ້ຄື ການຮູ້ຈັກ ພຣະອົງອັລລໍທໍ ແລະ ຮູ້ຈັກຄໍາສອນໃນສາສະຫນາຂອງພຣະອົງ

ດ້ວຍເຫດນີ້, ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຫນ້າທີ່ຮຽກຮ້ອງນັກດະວະຫໍ ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ສາສະຫນາໃນ ລະດັບຫນຶ່ງມາກ່ອນ ນັ້ນເພາະການສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ນັ້ນຄືເສັ້ນທາງສູ່ສະຫວັນ ຜູ້ຮູ້ຈະໄດ້ຮັບຄໍາຂໍ ອະໄພໂທດຈາກສັບພະສິ່ງໃນຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຜູ້ຮູ້ຄືສາຍຕະກູນຂອງບັນດາສາດສະດາທຸດ ທ່ານນະບີກ່າວວ່າ **"ຜູ້ໃດທີ່ເດີນທາງສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ ອັລລໍທໍຈະໃຫ້ເສັ້ນທາງສູ່ສະຫວັນຂອງເຂົາ ງ່າຍຂຶ້ນ ມາລາອີກະຫໍນັ້ນຈະຫວ່າງປົກໃຫ້ກັບຜູ້ສຶກສາຄວາມຮູ້ ເນື່ອງຈາກພໍ່ໃຈໃນຄວາມດີທີ່ເຂົາໄດ້ ເຮັດ ສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍໃນຝາກຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະຂໍການອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແມ້ແຕ່ປາໃນນໍ້າ**

ຄວາມປະເສີດຂອງຜູ້ຮູ້ເໝືອກວ່າຜູ້ເຮັດຄວາມດີແຕ່ບໍ່ຮູ້ສິ່ງນັ້ນ ກໍ່ຄືຄວາມງາມຂອງດວງເດືອນ ເໝືອດາວທັງຫຼາຍ ຜູ້ຮູ້ນັ້ນຄືຕະກູນເຊື່ອສາຍຂອງບັນດາສາດສະດາທູດ ນັ້ນກໍ່ຍ້ອນວ່າສາດສະດາທູດທັງຫມົດບໍ່ໄດ້ຖືມມໍລະດົກເປັນເງິນທອງໄວ້ ແຕ່ຖືມມໍລະດົກເປັນຄວາມຮູ້ ສະນັ້ນ, ໃຜທີ່ຮັບຄວາມຮູ້ນີ້ໄວ້ກໍ່ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຢ່າງຢ່າງສົມບູນແນ່ນອນ

2. ຊີວະປະຫວັດທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ (ຂໍໃຫ້ອັລລໍາຫໍໄດ້ໂປດເມດຕາ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສັນຕິກັບທ່ານ)

ທ່ານນະບີມຸຮັມມັດເກີດຢູ່ເມືອງມັກກະຫໍ ປະເທດຊາອຸດິອາລະເບຍ ປີ ຄ.ສ. 571 ໃນໄວຫນຸ່ມທ່ານເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນສາຍຍາ “ອັລອາມິນ” ແປວ່າ “ຜູ້ຊື່ຕຣົງ” ເມື່ອທ່ານອາຍຸ 40 ປີ ທ່ານໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງຈາກພຣະອົງອັລລໍາຫໍໃຫ້ເປັນສາດສະດາທູດ ໃນ 3 ປີທໍາອິດທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ພີ່ນ້ອງໃກ້ຊິດ ແລະ ຫມູ່ສະນິດເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຮັບອິສລາມເປັນຄົນທໍາອິດຄື ເມຍຂອງທ່ານ “ທ່ານຍິງຄໍດີຍະຫໍ”

ຫລັງຈາກນັ້ນອັລລໍາຫໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດເຜີຍແຜ່ຄໍາສອນອິສລາມໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນ ໃນລະຫວ່າງ 23 ປີທີ່ທ່ານເຮັດໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ຄໍາສອນອິສລາມນັ້ນ ທ່ານເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີງາມ ແກ່ຜູ້ຄົນໃນທຸກດ້ານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນດ້ານຄວາມເປັນຜູ້ນໍາ, ໃນດ້ານມາລະຍາດສິນທໍາ, ການເຮັດຄວາມດີ ທ່ານເສຍຊີວິດໃນປີ ຄ.ສ. 635 ຕອນອາຍຸໄດ້ 63 ປີ

2.1 ຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງການເປັນສາດສະດາທູດ

ເມື່ອທ່ານສາດສະດາທູດອາຍຸໄດ້ເກືອບ 40 ປີ ທ່ານມັກຈະອອກຫ່າງຈາກຜູ້ຄົນໄປຢູ່ຜູ້ດຽວ ໃນພູເຂົາໃນຖ້ໍາ “ຮິຣໍຫໍ” ໃນຄົນຫນຶ່ງໃນຄໍາຄຶນຂອງເດືອນຮໍມາດອນເຊິ່ງເປັນເດືອນທີ 9 ຂອງປະຕິທິນອິສລາມ ໄດ້ມີທູດຟ້າ (ມະລາອິກະຫໍ) ທີ່ຊື່ວ່າ “ຍິບຣິລ” ມາຫາທ່ານ ພ້ອມກ່າວວ່າ “ອິກເຣາະ” ແປວ່າ “ຈິ່ງອ່ານ”

ທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ຕອບວ່າ “ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ເປັນ” ທ່ານຢ້ານຫຼາຍ

ເທວະດາຍິບຣິລໄດ້ກ່າວຊ້ໍາອີກ 3 ເທື່ອ ທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ຕອບທຸກເທື່ອວ່າ “ອ່ານບໍ່ເປັນ” ເພາະທ່ານສາດສະດາທູດນັ້ນບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮຽນອ່ານ ຂຽນ

ແລະໃນຄັ້ງທີ່ 4 ສຸດທ້າຍຍິບຣິລກໍ່ໄດ້ກ່າວອັລກຸຣອານທີ່ມາຈາກອັລລໍາຫໍໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດຟັງວ່າ "ຈິ່ງອ່ານ ດ້ວຍພຣະນາມພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ຊົງສ້າງ, ຜູ້ຊົງສ້າງມະນຸດຈາກກ້ອນເລືອດ, ຈິ່ງກ່າວ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໃຈບຸນທີ່ສຸດ, ຜູ້ຊົງສອນດ້ວຍບິກ, ສອນມະນຸດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້"

(ອັລອະລັກ : 1-5)

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກັບມາເຮືອນຫາເມຍຂອງທ່ານ "ຄໍດີຍະຫັ" ໃນຂະນະ ທ່ານມີຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຈີ ເມຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ມີໄຫວພົບປັນຍາ ໄດ້ຊວນທ່ານ ໄປຫາຊາວອາຫຣັບຜູ້ຮູ້ຈາກຄຳພີອັນເກົ່າດັ່ງເດີມຂອງສາສະຫນາຄຣິດສະຕຽນ ແລະ ຍິວ ທ່ານນັ້ນມີ ຊື່ວ່າ “ວໍຣ໌ເກະຫັ ອິບນຸ ເນີາຟັລ” ເຊິ່ງແມ່ນຄົນທີ່ເຖົ້າແກ່ອາຍຸຫຼາຍແລ້ວ ແລະ ຕາແນມບໍ່ເຫັນ ແລະ ເປັນຜູ້ມີຄວາມຮູ້ໃນພາສາເຮັບເຮີໃນພາສາຍິວ

ທ່ານຮູ້ດີວ່າເຫດການທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດເຈີນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຄຳພີດັ່ງ ເດີມຂອງຍິວ ແລະ ຄຣິສະຕຽນໄວ້ແລ້ວ ວ່າຈະມີທ່ານສາດສະດາທູດຄົນສຸດທ້າຍຖືກສົ່ງມາ ທ່ານວໍຣ໌ ເກະຫັ ເລີຍຕອບກັບທ່ານສາດສະດາທູດກັບວ່າ "ຜູ້ທີ່ມາຫາທ່ານນັ້ນຄື ທູດສະຫວັນຄົນ ດຽວກັນທີ່ມາຫາໂມເຊ (ສາດສະດາທູດມູຊາ) ຂ້ອຍນຳຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນຮອດເວລາທີ່ ຄົນຂອງທ່ານໄລ່ອອກຈາກເມືອງ"

ທ່ານນະບີຈິ່ງຖາມວ່າ "ພວກເຂົາຈະໄລ່ຂ້ອຍອອກຈາກເມືອງຫວາ?" ວໍຣ໌ເກະຫັ ກໍຕອບວ່າ "ແມ່ນ ທຸກຄົນທີ່ນຳຄຳສອນແບບດຽວກັບທ່ານຍອມຖືກທຳຮ້າຍ ຫາກວ່າຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ທັນ ເວລານັ້ນ ຂ້ອຍກໍຈະຊ່ວຍເຫລືອທ່ານແນ່ນອນ"

ຫຼັງຈາກນັ້ນຫຼາຍມື້ ທ່ານສາດສະດາທູດກໍໄດ້ຍິນສຽງເອີ້ນຫາຈາກຟາກຟ້າອີກ ທູດຟ້າຍິບຣິລ (ຄັບຣິເອນ) ມາຫາທ່ານພ້ອມກັບນຳອັລກູຣອານມາໃຫ້ທ່ານອີກຄື ໂອງການວ່າ “ໂອ້ຜູ້ທີ່ມ ຮ່າງກາຍຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄປຕັກເຕືອນ, ຈົ່ງກ່າວຄວາມຫຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານ, ຈົ່ງເຮັດຄວາມສະອາດເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງອອກຫ່າງຈາກສິ່ງ ສົກກະປົກ,” (ອັລມຸດຕັຊຊິຣ : 1-5)

ນີ້ຄືໂອງການຄຳສັ່ງໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດເລີ່ມຕົ້ນລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຄຳສອນສາສະຫນາອິສລາມ ຈາກພຣະເຈົ້າ ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດໄດ້ປະຕິບັດຫນ້າທີ່ເປັນຜູ້ເຜີຍແຜ່ຄຳສອນຈາກພຣະ ເຈົ້າ 23 ປີ ໂດຍແບ່ງເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຢູ່ໃນເມືອງມັກກະຫັ 13 ປີ ແລະ ຢູ່ເມືອງມະດີນະຫັ 10 ປີ

2.2 ການເຜີຍແຜ່ທີ່ເມືອງມັກກະຫັແບ່ງອອກເປັນ 2 ໄຍລຍະ ຄື :

1. ການເຜີຍແຜ່ແບບປົດປັ້ງ ຫຼື ແບບລັບໆ ເປັນໄລຍະເວລາ 3 ປີ.

ເນື່ອງຈາກເມືອງມັກກະຫັໃນຍຸກນັ້ນ ຮ່ວມທັງແຜ່ນດິນອາຫຣັບ ແລະອານາຈັກອື່ນໆ ຂອງ ໂລກທັ້ງຫມົດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ ບໍ່ມີສິນທຳ, ບຸຊາຮູບປັນທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄຸນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂທດໃດໆ ໂດຍເຫດນີ້ ການຮຽກຮ້ອງສຸສາສະຫນາອິສລາມທີ່ສອນໃຫ້ກາບໄຫວພຣະອົງອັລລຳຫ໌ພຽງຜູ້ດຽວຈິ່ງ ເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກຫຼາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້, ທ່ານສາດສະດາທູດຈິ່ງຕ້ອງອາໄສການເຜີຍແຜ່ແບບຄ່ອຍເປັນ ຄ່ອຍໄປໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ເພື່ອນສະນິດກ່ອນ ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິ່ງ

ດັ່ງນັ້ນ, ເມຍຂອງທ່ານ "ຄໍດີຍະຫໍ" ແລະຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ "ເຊດ" ແລະລູກພິລຸກນ້ອງຂອງທ່ານ "ອະລີ" ແລະ ເພື່ອນສະນິດຂອງທ່ານ "ອະບູບັກ" ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຄົນທຳອິດທີ່ຕອບຮັບຄຳເຊີນຊວນສູ່ສາສະຫນາອິສລາມຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ຈາກນັ້ນອະບູບັກກໍ່ໄດ້ເຊີນຊວນຫມູ່ສະນິດຂອງທ່ານອີກໃຫ້ຮູ້ຈັກສາສະຫນາອິສລາມ ຈຶ່ງມີຄົນຮັບອິສລາມເພີ່ມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທ່ານ ອຸສມານ, ທ່ານສຸເບດ, ທ່ານອັບດູຣເອາະຫໍມານ, ທ່ານສະອັດ, ທ່ານຕອລຫະຫໍ ແລະ ອິສລາມກໍ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນເມືອງມັກກະຫໍທີ່ລະຄົນໃນຊ່ວງເວລາໄລຍະ 3 ປີນີ້ ຄົນທີ່ຮັບອິສລາມນັ້ນບ້າງຄົນກໍ່ເປັນຜູ້ຮຸ້ງມີ ມີຊາດຕະກູນ, ແຕ່ບ້າງຄົນກໍ່ເປັນຄົນທຸກທີ່ສຸດ ແລະບ້າງຄົນກໍ່ເປັນທາສ

2. ການເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ພາຍຫລັງ 3 ປີທຳອິດ, ອັລລໍຫໍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດເລີ່ມເຜີຍແຜ່ກັບຍາດຕິພິນ້ອງທັງຫມົດ ອັລລໍຫໍກ່າວວ່າ **"ຈຶ່ງຕັກເຕືອນຍາດຕິພິນ້ອງຂອງທ່ານທີ່ໃກ້ຊິດ"** (ອັຊຊອະຮໍ 214)

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານສາດສະດາທູດຈຶ່ງໄດ້ຍ່າງຂຶ້ນມາໃນເນີນພູເຂົາຊໍຟາເພື່ອປະກາດເອີ້ນ "ຕະກູນກູເຣຊ" ຂອງທ່ານທັງຫມົດ ແລະ ສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄົນພວກນັ້ນກັບດູກທ່ານທັງກ່ອນຫນ້ານັ້ນເຄີຍໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈທ່ານມາຕະຫຼອດ ຄົນພວກນີ້ປະຕິເສດຄຳເຊີນຊວນທ່ານສາດສະດາທູດ ແຕ່ທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ບໍ່ສົນໃຈຈາກຄຳດູກຈາກພວກເຫຼົ່ານີ້ພ້ອມຍັງຫນັກແຫນ້ນຕໍ່ຫນ້າທີ່ຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງມະນຸດສູ່ຄຳສອນຂອງອິສລາມຕໍ່ໄປ

ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ ເມື່ອຕະກູນກູເຣຊເຊິ່ງແມ່ນຕະກູນຜູ້ປົກຄອງໃນເມືອງມັກກະຫໍໃນຍຸກນັ້ນ ແລະ ເປັນຕະກູນທີ່ມີອຳນາດສູງຂອງຊົນເຜົ່າອາຫຣັບ ແລະ ເປັນຕະກູນຂອງທ່ານສາດສະດາທູດເອງ, ພວກເຂົາເລີ່ມຮູ້ສຶກສູນເສຍອິດທິພົນຈາກການທີ່ມີຄົນພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຫຼາຍຄົນໄປເຂົ້າຮັບອິສລາມ ຕະກູນກູເຣຊຈຶ່ງນຳຄົນທີ່ຮັບອິສລາມມາລົງໂທດຢ່າງຮຸນແຮງເພື່ອໃຫ້ອອກຈາກສາສະຫນາອິສລາມ ແຕ່ພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ຍື່ນຍັດໃນສາສະຫນາ ແມ້ອາດຈະຕາຍກໍ່ຕາມ

ເມື່ອບໍ່ພົບເຫັນເສັ້ນທາງທີ່ຈະທຳລາຍສາສະຫນາຂອງທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ແລ້ວ ຕະກູນກູເຣຊກໍ່ໄດ້ດຳເນີນການຕັດຂາດ ແລະ ປິດລອມມຸສລິມຜູ້ສັດທາທີ່ພູເຂົາແຫ່ງຫນຶ່ງ ການຕັດຂາດນີ້ຫມາຍເຖິງ : ບໍ່ຊື້ຂາຍ, ບໍ່ແຕ່ງງານ, ບໍ່ໂອ້ລົມນຳ ຕະກູນກູເຣຊໄດ້ຂຽນບັນທຶກໄວ້ແລ້ວໄປຜູກໄວ້ບັນອາຄານກະບະຫໍ ການຕັດຂາດນີ້ດຳເນີນຕໍ່ໄລຍະ 3 ປີ ມຸສລິມຕ້ອງທຸກຍາກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເນື່ອງຈາກຂາດອາຫານ ແລະ ນ້ຳດື່ມ ທ່ານສາດສະດາທູດເຖິງຂຶ້ນຕ້ອງກິນໃບໄມ້ ແຕ່ແນວນັ້ນຄົນດີບ້າງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສາສະຫນາອິສລາມກໍ່ຮູ້ສຶກສົງສານ ແລະ ແອບນຳອາຫານມາໃຫ້ຢູ່ເລື້ອຍໆ ຈົນຄົນໃນຕະກູນກູເຣຊຄົນຫນຶ່ງທີ່ທົນບໍ່ໄດ້ກັບການກະທຳນີ້ໄດ້ອອກມາປະທ້ວງ ແລະ ກໍ່ໄດ້ພົບວ່າບັນທຶກການຕັດຂາດນີ້ທີ່ຖືກຜູກມັດເອົາໄວ້ຂ້າງອາຄານກະບະຫໍໄດ້ຂາດຫມົດແລ້ວ ໂດຍອຳນາດຈາກພຣະອົງອັລລໍຫໍ

ໃນຊ່ວງປີສຸດທ້າຍໃນການຕັດຂາດນີ້ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ຮັບຄວາມທຸກເສົ້າ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ສູນເສຍເມຍຄົນທຳອິດຂອງທ່ານ ຄໍດີຍະທ໌ ແລະ ລຸງຂອງທ່ານ ທີ່ຄ່ອຍປົກປ້ອງທ່ານມາຕະຫຼອດ ຄື “ອາບຸຕໍລິບ”

2.3 ການສອນສາສະຫນານອກເມືອງມັກກະທ໌

ເມື່ອທ່ານສາດສະດາທູດຮູ້ສຶກວ່າການສອນສາສະຫນາໃນເມືອງມັກກະທ໌ບໍ່ເກີດຜົນ ທ່ານຈຶ່ງ ລອງໄປສອນສາສະຫນາໃນເມືອງຂ້າງໆ ມັກກະທ໌ ຄື ເມືອງ "ຕໍອິຟ" ເຊິ່ງມີ "ຕະກູນສະກິຟ" ເປັນຜູ້ ປົກຄອງເບິ່ງແຍັງ ແຕ່ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄືການຍຽດຍາມດູກູກ ແລະ ຖືກໂຍນກ້ອນຫິນໄລ່ ເມື່ອທ່ານ ກັບມາເມືອງມັກກະທ໌ອັລລໍ໌໌ໄດ້ປອບໂຍນທ່ານ ໂດຍໃນຂະນະທີ່ທ່ານສອນອິສລາມແກ່ຜູ້ເດີນທາງ ມາສະແຫວງບຸນມາເມືອງມັກກະທ໌ທຸກປີ ປະກົດວ່າມີຄະນະຫນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງມະດີນະທ໌ທາງ ຕອນເໜືອຂອງມັກກະທ໌ສົນໃຈຄຳສອນອິສລາມຂອງທ່ານ ຊາວມາດີນະທ໌ກຸ່ມນີ້ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ທ່ານ ສາດສະດາທູດສົ່ງສະຫາຍ ຫຼື ຊໍຣາບະທ໌ຂອງທ່ານໄປເປັນຕົວແທນສອນສາສະຫນາອິສລາມທີ່ເມືອງ ມາດີນະທ໌ ຫຼັງຈາກນັ້ນເມືອງມາດີນະທ໌ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ຄົນທີ່ປ່ຽນມາຮັບສາສະຫນາອິສລາມ

2.4 ການເຜີຍແຜ່ອິສລາມໃນເມືອງມາດີນະທ໌

ມຸສລິມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ອົບພະຍົບຍ້າຍເຮືອນມາຢູ່ເມືອງມາດີນະທ໌ເພື່ອຫລີກລ້ຽງຈາກການ ຖືກທຳລາຍຈາກຜູ້ປະຕິເສດອິສລາມໃນເມືອງມັກກະທ໌ ແລະ ເພື່ອສ້າງດິນແດນໃຫມ່ທີ່ຈະໃຊ້ຊີວິດ ໄດ້ຢ່າງສະຫງົບສຸກ ບັນດາຊໍຣາບະທ໌ ຫຼື ສະຫາຍຂອງທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ປະຖິ້ມບ້ານເກີດເມືອງ ນອນລະຖິ້ມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອອິສລາມ ອົບພະຍົບຍ້າຍມາຢູ່ເມືອງມາດີນະທ໌ ຈົນເມືອງມັກກະທ໌ ເກືອບບໍ່ມີມຸສລິມຢູ່ເລີຍຍົກເວັ້ນທ່ານສາດສະດາທູດ ແລະ ຜູ້ສັດທາບ້າງຄົນ

ຕະກູນກູເຣຊຸຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າຕໍ່ໄປພາຍພາກຫນ້າອິສລາມນີ້ ອາດຈະມາຄອບຄອງເມືອງມັກກະທ໌ ອີກໄດ້ ຕະກູນກູເຣຊຸຈຶ່ງປະຊຸມກັນ ແລະ ມີມະຕິໃຫ້ສັ່ງຂ້າທ່ານສາດສະດາທູດ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທຸກຕະກູນ ຮັບຜິດຊອບໃນການຂ້າຕະກຳນີ້ຮ່ວມກັນ ທຸກຕະກູນຈະຕ້ອງນຳສິ່ງຄົນມາຮ່ວມຂ້າທ່ານສາດສະດາ ທູດນຳກັນໂດຍຕະກູນລະ 1 ຄົນ ເມື່ອເຮັດແນວນີ້ແລ້ວຕະກູນຂອງທ່ານສາດສະດາທູດກໍບໍ່ກ້າ ຮຽກຮ້ອງສິດເລືອດເນື້ອໃດໆ ແຕ່ອັລລໍ໌໌ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອທ່ານສາດສະດາທູດ ໂດຍສັ່ງໃຫ້ທ່ານ ສາດສະດາທູດອົບພະຍົບຫນີມາຈາກເມືອງມັກກະທ໌ອອກມາພ້ອມຫມູ່ສະນິດຂອງທ່ານອາບຸບັກ ແລະ ແອບເດີນທາງມາເມືອງມາດີນະທ໌ ທ່ານມາຮອດ "ບ້ານກູບາ" ອັນດັບທຳອິດ ແລະ ໄດ້ ສ້າງມັສຢິດຢູ່ບ້ານກູບາ

'ມັສຍິດ' ຄື ວັດ ຫຼື ໂບດຂອງສາສະຫນາອິສລາມ ເປັນສະຖານທີ່ຮ່ວມຕົວກັນເພື່ອການລະມາດ ແລະ ຮໍາຮຽນຄໍາສອນສາສະຫນາ ແລະ ຍັງເປັນສະຖານທີ່ຮ່ວມນໍ້າໃຈຂອງມຸສລິມເປັນນໍາຫນຶ່ງດຽວກັນ ການສ້າງມັສຍິດຄືຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງຊາດອິສລາມ

ຫລັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ສ້າງມັສຍິດ “ນະບະວ” ໃນໃຈກາງເມືອງມາດີນະຫໍ້ ແລະ ໄດ້ອອກກົດລະບຽບໃຫ້ຜູ້ອົບພະຍົບຈາກເມືອງມັກກະຫໍ້ຈັບຄູ່ກັບຊາວເມືອງມາດີນະຫໍ້ເປັນພື້ນຖານເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ນັ້ນກໍ່ຍ້ອນວ່າການສ້າງຄວາມສໍາພັນໃນຫມູ່ປະຊາຊົນໂດຍມີຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ອັລລໍາ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດເປັນສິ່ງຊຸກຍູ້ ຍອມເປັນຖານຮາກຂອງຊາດທີ່ແຂງແຮງ

ເມືອງມາດີນະຫໍ້ຍັງຕ້ອງການການອອກກົດຫມາຍກົດລະບຽບຕ່າງໆ ທ່ານສາດສະດາທູດຈຶ່ງຂຽນຮ່າງກົດຫມາຍຂຶ້ນມາທີ່ທຸກຄົນໃນເມືອງມາດີນະຫໍ້ຈະຕ້ອງໃຊ້ຮ່ວມກັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນທີ່ອົບພະຍົບ (ຊາວມຸຮາຈີຮິນ) ຫຼື ຊາວເມືອງມາດີນະຫໍ້ຜູ້ຕ້ອນຮັບ (ຊາວອັນຊໍຣ), ຮ່ວມທັງຊາວຍິວທີ່ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນຮັບການນັບຖືສາສະຫນາອິສລາມ ກົດຫມາຍທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດອອກນີ້ເປັນຄໍາສອນໂດຍກົງຈາກອັລລໍາ ມີຄວາມສໍາຄັນທຽບເທົ່າລັດຖະທໍາມະນູນຂອງປະເທດຕ່າງໆ ໃນປະຈຸບັນ ມີທັງກົດຫມາຍຄວາມສໍາພັນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ພາຍນອກປະເທດ, ແລະ ມີກົດຫມາຍຄວບຄຸ້ມທຸກຫມວດມາດຕາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານພິທີທາງສາສະຫນາ, ດ້ານການຄ້າຂາຍ, ດ້ານຄອບຄົວ ຫຼື ອາຊະຍະກໍາ ຫຼື ການປົກຄອງ

ລັດຖະທໍາມະນູນຂອງອິສລາມນີ້ ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ແມ້ແຕ່ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນັບຖືສາສະຫນາອິສລາມ ກົດລະບຽບ 4 ຂໍ້ນີ້ທີ່ສາດສະດາທູດໄດ້ຮ່າງເອົາໄວ້ຄື :

1. ສາສະຫນາອິສລາມຍິດຫລັກຄວາມເປັນຫນຶ່ງດຽວຂອງປະຊາຊົນ.
2. ສັງຄົມອິສລາມຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບສຸກໃຫ້ກັບທຸກຄົນໃນສັງຄົມ ແຕ່ທຸກຄົນກໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດບາດຫນ້າທີ່ຂອງຕົນເອງຄືກັນ.
3. ອິສລາມມີຄວາມຍຸຕິທໍາແມ້ແຕ່ໃນເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ສຸດ.
4. ມຸສລິມຜູ້ນັບຖືສາສະຫນາອິສລາມຈະຕ້ອງໃຊ້ຄໍາສອນຂອງອັລລໍາ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດ ເປັນຫລັກໃນການດໍາເນີນຊີວິດ ແລະ ເປັນກົດຫມາຍ.

ເມື່ອຕະກູນໃນກຸເຣຊໃນເມືອງມັກກະຫໍ້ຮູ້ເລື່ອງຄວາມສໍາເລັດໃນການກໍ່ຕັ້ງຊາດຂອງທ່ານສາດສະດາທູດທີ່ເມືອງມາດີນະຫໍ້ ແລະ ຢ້ານທີ່ຈະສູນເສຍອິດທິພົນຂອງຕົນໃນເມືອງມັກກະຫໍ້ ຕະກູນກຸເຣຊຈຶ່ງໄດ້ຮອບຮ່ວມກອງທັບມາປຸກໂຈມຕີເມືອງມາດີນະຫໍ້ຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ແຕ່ທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢູ່ຕະຫຼອດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະໜາມຮົບບາດ້ຣ ຫຼື ສະໜາມຮົບ

ອຸຮຸດ ຫຼື ສິ່ງຄ້າມສະໜາມເພາະທີ່ຕະກູນກູເຣຊໄດ້ຮວບຮ່ວມທັບຄົນອາຫຣັບນັບຫມື່ນມາປົດອ້ອມ
ເມືອງມາດິນະຫໍກໍຕາມ

3. ການພິສິດເມືອງມັກກະຫໍ

ຫລັງທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນທຸກໆສະໜາມຮົບ ແລະ ມີຊົນເຜົ່າຫຼາກຫຼາຍ
ໃນຄາບມະຫາສະມຸດອາຫຣັບສິ່ງຄະນະທູດມາຮັບຟັງຄໍາສອນ ແລະ ຮັບສາສະໜາອິສລາມຕາມທ່ານ
ສາດສະດາທູດແລ້ວ, ທ່ານສາດສະດາທູດກໍໄດ້ລະດົມພົນຕຽມຕົວເດີນທາງເຄື່ອນທັບມາສູ່ເມືອງມັກ
ກະຫໍອັນເປັນບ້ານເກີດຂອງທ່ານ ເມື່ອທ່ານເດີນທາງມາສູ່ເມືອງມັກກະຫໍກໍປະກົດວ່າບໍ່ມີໃຜກ້າອອກ
ມາຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ເພາະທຸກຄົນຢ້ານຈະຖືກທ່ານສາດສະດາທູດແກ້ແຄນທີ່ເຄີຍເຮັດຮ້າຍກັບທ່ານ
ສາດສະດາທູດກ່ອນຫນ້ານັ້ນ ແຕ່ທ່ານສາດສະດາທູດເມື່ອເຂົ້າສູ່ເມືອງມັກກະຫໍ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າທ່ານ
ອະໄພໃຫ້ທຸກຄົນທັງຫມົດ ແລະ ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທໍາລາຍຮູບປັ້ນທັງຫມົດໃນຄາບສະມຸດອາຫຣັບໂດຍ
ສະເພາະໃນເມືອງມັກກະຫໍ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງທ່ານ ໂດຍການສົ່ງສານຫນັງສືສານໄປເຖິງ
ກະສັດຂອງອານາຈັກຕ່າງໆ ບໍ່ວ່າຈະເປັນອານາຈັກເບີເຊຍ, ໂຣມັນ, ຫຼື ອາຟຣິກກາ ຜູ້ນໍາ ຫຼື ກະສັດ
ບ້າງຄົນກໍຕອບຮັບສາສະໜາອິສລາມໂດຍດີ, ບ້າງຄົນບໍ່ຮັບອິສລາມ ແຕ່ປະຕິບັດຕົນຢ່າງດີຕໍ່ຄະນະ
ທູດຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ເຊັ່ນ ຈັກກະພັດໂຣມັນ, ແຕ່ກະສັດບ້າງຄົນກໍກັບດູກູກຄະນະທູດຂອງ
ທ່ານສາດສະດາທູດ ເຊັ່ນ ຈັກກະພັດຂອງເບີເຊຍ.

ເມື່ອຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນຄາບສະມຸດອາຫຣັບຮັບຮູ້ເຖິງສາສະໜາອິສລາມກໍໄດ້ສົ່ງຄະນະທູດເຂົ້າ
ມາຍ້ຽມຍາມທ່ານ ແລະ ເຂົ້າຮັບສາສະໜາອິສລາມກັບທ່ານ ມີຄະນະທູດຕົວແທນຈາກເຜົ່າຕະກູນ
ຕ່າງໆຢ່າງຫຼາຍກວ່າ 70 ເດີນທາງມາຫາທ່ານຢູ່ເມືອງມາດິນະຫໍ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານສາດສະດາທູດກໍໄດ້
ສົ່ງສະຫາຍຊໍຣາບະຂອງທ່ານທີ່ເປັນຜູ້ຮູ້ໄປສັ່ງສອນຢູ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ຮັບສາສະໜາອິສລາມ

3.1 ເຫດການຮັດອໍາລາ

ຫລັກການປະຕິບັດທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງສາສະໜາອິສລາມ ຂໍ້ 5 ຄື ພິທີການໄປເຮັດຮັຈທີ່
ເມືອງມັກກະຫໍ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໄຊຊະນະສໍາເລັດແລ້ວ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ປະກອບພິທີຮັຈໃນປີ
ຕໍ່ມາ ໂດຍມີຊາວອາຫຣັບຮ່ວມເຮັດພິທີຮັດກັບທ່ານສາດສະດາທູດຫນຶ່ງແສນຄົນ ໃນຄັ້ງນັ້ນ, ທ່ານ
ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄໍາສອນຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນທັງຫມົດ ບໍ່ວ່າຈະໃນເລື່ອງຂອງການຫ້າມກິນດອກເບ້ຍ, ຄວາມ

ສໍາຄັນໃນການຍຶດຄໍາພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະແນວທາງຂອງທ່ານເປັນແບບຢ່າງໃຊ້ໃນການດໍາເນີນ
ຊີວິດ, ການປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຂອງທ່ານ ແລະ ຄໍາສັ່ງທ້າມຂອງທ່ານ, ການປົກປ້ອງ ຊີວິດ ຊັບສິນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນປີຕໍ່ມາທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ເສຍຊີວິດໃນວັນຈັນທີ່ **12 ເດືອນ ຣໍບິອຸລ
ເອົາວັລ ຫຼື ເດືອນທີ່ 3 ຂອງປະຕິທິນອິສລາມ ເມື່ອທ່ານອາຍຸໄດ້ 63 ປີ**

ຕໍ່ໄປນີ້ຄືການສະຫລຸບເຫດການທີ່ສໍາຄັນໃນຊີວິດທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ :

ສາດສະດາມຸຮັມມັດ ລູກຊາຍອັບດຸລລໍຫໍ ເປັນຊາວອາຫຣັບ ເກີດທີ່ເມືອງມັກກະຮໍ ປະເທດ
ຊາອຸດິອາລະເບຍ ໃນຕະກູນຜູ້ທີ່ມີກຽດ ສະໄຫມກ່ອນຊາວອາຫຣັບມີການປົກຄອງດ້ວຍລະບົບ
ຊົນເຜົ່າບໍ່ມີຜູ້ນໍາກະສັດ ນັບຖືສາສະຫນາຜີປູຊາຮູບປັ້ນ/ຍິວ/ຄຣິດສະຕຽນ ລາວກໍາພໍ້ພໍ້ແລະແມ່ແຕ່
ຍັງນ້ອຍ ຕອນເປັນໄວລຸ້ນລາວມີຊາຢາວ່າ "ອະມິນ" ແປວ່າຜູ້ຊື່ສັດ ລາວບໍ່ເຄີຍຂີ້ຕົວະແລະມັກ
ບໍລິຈາກ

- ອາຍຸ 25 ປີ ແມ່ຫຍິງຜູ້ຮຸ້ງມີຄົນຫນຶ່ງຂໍໃຫ້ທ່ານນໍາກອງຂະບວນໄປຄ້າຂາຍທີ່ຊີເຣຍ ຜົນງານ
ທ່ານເປັນທີ່ປະທັບໃຈຍ້ອນລາວບໍ່ຄິດໂກງຄືພໍ້ຄ້າຄົນອື່ນ ແລະເນື່ອງຈາກຊື່ສຽງດ້ານມາລະຍາດແລະ
ຄວາມຊື່ສັດ ແມ່ຫຍິງຈຶ່ງຂໍແຕ່ງງານກັບທ່ານ

- ອາຍຸ 40 ປີ ທ່ານມັກຫລີກລ່ຽງການພົບປະຜູ້ຄົນໃນຍຸກນັ້ນທີ່ຫມົກມຸ່ນຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວ ໄປ
ຢູ່ເທິງພູເຂົາ ຈົນມີເທວະດານໍາຄໍາສັ່ງຈາກພຣະເຈົ້າມາແຕ່ງຕັ້ງທ່ານເປັນສາດສະດາ ຫລື ນະບີ

ລະຫວ່າງນີ້ທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາກັບຄອບຄົວຄົນໃກ້ຊິດມິດສະຫາຍແບບເປັນຄວາມລັບ

- ອາຍຸ 43 ປີ ທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາຢ່າງເປີດເຜີຍ ແຕ່ຕ້ອງພົບເຈີການຕໍ່ຕ້ານຢ່າງຮຸນແຮງ
ແມ້ວ່າກ່ອນຫນ້ານີ້ ທ່ານຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບມາຕະຫລອດກໍ່ຕາມ ຍ້ອນຄົນມີອິດທິພົນບໍ່
ຢາກເສຍອໍານາດ ຜູ້ສັດທາສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຄົນຈີນ ຫລື ທາດທີ່ບໍ່ມີອໍານາດອິດທິພົນ ບໍ່ມີໃຜປົກປ້ອງ
ເຮັດໃຫ້ຖືກທໍລະມານຢ່າງຫນັກ

- 47 ປີ ຖືກຕັດອອກຈາກຊຸມຊົນ

- 50 ປີ ເມຍແລະລູງທີ່ປົກປ້ອງລາວມາຕະຫລອດໄດ້ເສຍຊີວິດ ລາວຈຶ່ງລອງໄປເຜີຍແຜ່
ສາສະຫນາອີກເມືອງຫນຶ່ງແຕ່ກໍ່ຖືກໄລ່ກັບມາ

- 51 ປີ ມີຊາວເມືອງມາດີນະຫໍມາເມືອງມັກກະຮໍ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາໃຫ້ ປະກົດ
ວ່າສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້ຊາວເມືອງມະດີນະຫໍ

ລະຫວ່າງນີ້ເມືອງມະດິນະຫໍ່ສິ່ງທູດມາຫາທ່ານປີລະເທື່ອ ຍ້ອນຢາກຟັງພຣະທໍາຄໍາສອນແລະຂໍໃຫ້ທ່ານຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງມາດິນະຫໍ່ຍ້ອນເມືອງມະດິນະຫໍ່ຮັບອິດສະລາມກັນເກືອບຫມົດແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ສະຫາຍທັງຫມົດຍ້າຍໄປກ່ອນ

- 53 ປີ ລາວໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປເມືອງມາດິນະຫໍ່ເປັນເຫດການທີ່ສໍາຄັນຫລາຍຂອງສາສະຫນາອິດສະລາມ ທ່ານໄດ້ສ້າງມັດສະຍິດ (ໂບດ) ເພື່ອເປັນສູນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນເມືອງ ແລະຂຽນກົດຫມາຍຂຶ້ນມາຄຸ້ມຄອງປະຊາຊົນ ສ້າງຄວາມເປັນພໍ້ນ້ອງ ພ້ອມເຮັດສິນທິສັນຍາກັບຊາວຢົວ 3 ເຜົ່າໃນເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ຮັບອິດສະລາມນໍາ

ລະຫວ່າງນີ້ຊາວເມືອງມັກກະຫໍ່ສິ່ງທະຫານອອກມາໂຈມຕີຕະຫລອດ ທ່ານສາດສະດາຕ້ອງກຽມຕົວປ້ອງກັນເມືອງ ແລະມັກໄດ້ຮັບໄຊຊະນະສະເໝີ

ເຜົ່າຢົວທັງ 3 ຫັກຫລັງແລະຜິດສິນທິສັນຍາ ແຕ່ມີເຜົ່າຫນຶ່ງທີ່ສາດສະດາແຕ່ງງານກັບລູກສາວຫົວຫນ້າເຜົ່າເຮັດໃຫ້ຄົນທັງເຜົ່າກັບໃຈກັນມາຮັບອິດສະລາມ

ກົດຈະວັດປະຈໍາວັນຂອງທ່ານແມ່ນສອນວິໄນແລະພຣະທໍາ, ຄຸ້ມຄອງປະເທດ, ຢ້ຽມຢາມຄົນເຈັບ, ຢ້ຽມຢາມງານບຸນ, ຢ້ຽມຢາມບ້ານຫ່າງໄກ, ທ່ານເຮັດວຽກແມ້ພຽງແຕ່ງານນ້ອຍ ໆ ໃນເຮືອນຂອງພັນລະຍາທ່ານ, ທ່ານເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ທຸກຍາກ, ສະຫາຍຂອງທ່ານບາງຄົນໄດ້ລາຍງານວ່າ ທ່ານອາໄສຢູ່ເປັນເດືອນໂດຍບໍ່ໄດ້ຈູດໄຟເພື່ອເຮັດອາຫານໂດຍອາໄສກິນຫມາກໄມ້

- 59 ປີ ເຮັດສິນຍາສະຫງົບເສີກກັບເມືອງມັກກະຫໍ່

ລະຫວ່າງນີ້ລາວສິ່ງຄະນະທູດໄປເຜົ່າອາຫຣັບຕ່າງໆ ແລະອານາຈັກໃຫຍ່ໆ ເຊັ່ນໂຣມັນ ເປີເຊຍ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ສາສະຫນາ ບາງເຜົ່າກໍ່ສິ່ງຄະນະທູດມາເຊື່ອມສໍາພັນກັບລາວ

- 61 ປີ ເມືອງມັກກະຫໍ່ຫັກຫລັງຜິດສິນຍາລັກບຸກໂຈມຕີຊາວມຸດສະລິມ ທ່ານຈຶ່ງປຸກລະດົມພົນທະຫານມາເມືອງມັກກະຫໍ່ແຕ່ຊາວເມືອງກັບຕອນຮັບທ່ານ ທ່ານໃຫ້ອະໄພໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍທໍາຮ້າຍທ່ານ ການຊະນະເມືອງມັກກະຮໍ່ເທື່ອນີ້ບໍ່ມີໃຜສູນເສຍ ຈາກນັ້ນສາດສະດາສັ່ງໃຫ້ທໍາລາຍຮູບປັ້ນທັງຫມົດ ລະຫວ່າງນີ້ຊາວອາຫຣັບທັງຫມົດຫັນມານັບຖືສາສະຫນາອິດສະລາມ

- ອາຍຸ 63 ປີ ທ່ານສາດສະດາໄດ້ເສຍຊີວິດທີ່ເມືອງມາດິນະຮໍ່ ຢູ່ບົນຕັກຂອງເມຍລາວ ແລ້ວສາດສະຫນາອິດສະລາມກໍ່ໄດ້ແຜ່ຫລາຍໄປທົ່ວປະເທດອື່ນໆ

4. ຄວາມສໍາພັນຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມຫມັດ ແລະ ພຣະເຢຊູ

ທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມຫມັດ ຄື ສາດສະດາທູດຜູ້ເຜີຍແຜ່ຄໍາສອນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນສຸດທ້າຍ ການມາຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດໄດ້ຮັບການບອກເລົ່າມາຈາກສາດສະດາທູດຫຼາຍທ່ານກ່ອນ ຫນ້າທ່ານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທ່ານສາດສະດາທູດ "ອີຊາ" ຫຼື ທີ່ຮູ້ຈັກກັນມາຄື "ພຣະເຢຊູ"

ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ໃຜທີ່ເຄີຍສັດທາຕໍ່ສາດສະດາທູດອີຊາ ລູກຂອງ ມັຣຍໍາ (ມາລຽມ), ຈາກນັ້ນກໍ່ສັດທາຕໍ່ເຮົາ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບສອງຜົນລະບຸນ" ນັ້ນກໍ່ຄື ໃຜທີ່ເຄີຍນັບຖື ສາສະຫນາຄຣິດດັ່ງເດີມ (ບໍ່ແມ່ນສາສະຫນາຄຣິດທີ່ຖືກດັດແປງຄໍາສອນມາແລ້ວ) ແລ້ວຫລັງຈາກ ນັ້ນກໍ່ມານັບຖືສາສະຫນາອິສລາມກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນສອງປະການນີ້ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວ ອີກວ່າ "ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດສາດສະດາທູດອີຊາ ລູກຂອງ ມາລຽມ ຫຼາຍທີ່ສຸດບໍ່ວ່າໂລກນີ້ ຫຼື ໂລກ ຫນ້າ" ບັນດາທ່ານສາດສະດາທູດທັງຫມົດກໍ່ຄືພີ່ນ້ອງກັນ ມີຄວາມສໍາພັນກັນ ເຖິງຈະມາຈາກຫຼາຍ ແມ່ ແລະມີສາສະຫນາດຽວກັນ ຄໍາກ່າວຂອງທ່ານສາດສະດາທູດ ຫຼື ຣະດິສ ບົດນີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນ ວ່າທ່ານສາດສະດາທູດໃຫ້ກຽດທ່ານສາດສະດາທູດອີຊາພຣະເຢຊູແບບໃດ

ໃນຄໍາພິໄບເບີນບົດໂຍຮັນ 14 ຂໍ້ທີ່16 ກ່າວວ່າ "ຝ່າຍເຮົາຈະທູນຂໍພຣະບິດາເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຜູ້ຊ່ວຍອີກອົງຫນຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ຕະຫຼອດໄປ" ຄໍາວ່າ "ຜູ້ຊ່ວຍ" ຫຼື ພາສາກຣິກວ່າ "ພະລາກະລິໂຕສ" ນັ້ນ ທີ່ແທ້ຄວນຈະແປວ່າ "ຜູ້ໄດ້ຮັບຄໍາສັນລະເສີນ" ເຊິ່ງຕົງກັບຄໍາວ່າ "ມຸຮັມມັດ" ໃນພາສາອາຫຣັບ ນັ້ນແປວ່າຄໍາພິໄບເບີນດັ່ງ ເດີມຂອງສາສະຫນາຄຣິດສະຕຽນບອກເລົ່າຂອງການມາຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດໄວ້ແລ້ວ

ໃນບົດໂຍຮັນ 16 ຂໍ້ທີ່ 13 ຮອດຂໍ້ທີ 15 ກ່າວເຖິງວ່າ "ຖ້າພຣະອົງນັ້ນຄືພຣະວິນຍານ ແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະເດັດລົງມາ ແລະ ພຣະອົງຈະນໍາພວກເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປສູ່ຄວາມ ເປັນຈິງທັງຫມົດ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວແຕ່ຄົນດຽວ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງສິ່ງໄດ້ ກໍ່ຈະກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະ ຈະປະກາດສິ່ງທັງຫຼາຍໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ພຣະອົງຈະໃຫ້ເຮົາຮັບສະຫງ່າລາສີເພາະພຣະອົງຈະນໍາສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວມານັ້ນມາ ປະກາດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າທັງຫຼາຍ." ຄຸນລັກສະນະທີ່ຄໍາພິໄບເບີນຮໍກ່າວໄວ້ນີ້ສອດຄ່ອງທຸກ ປະການກັບຄຸນລັກສະນະຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ

ໃນຄໍາພິໄບເບີນ ບົດບານາບັຣ 22 ກ່າວວ່າ "ເລື່ອງແບບນີ້ຈະມີຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນຮອດການມາ ຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ ເມື່ອທ່ານມາທ່ານຈະມາເປີດເຜີຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ ທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ສັດທາຕໍ່ສາສະຫນາຂອງພຣະເຈົ້າ." ຈິ່ງຮູ້ວ່າບົດບານາບັຣໃນຄໍາພິໄບເບີນນີ້ບໍ່ແມ່ນທີ່ ຍອມຮັບຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ເພາະກ່າວເຖິງການມາຂອງທ່ານສາດສະດາ ທູດມຸຮັມມັດຢ່າງແທ້ຈິງ

ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີການຄົ້ນພົບໃນບົດເອເຊຢາຍຸກກ່ອນວ່າມີຂໍ້ຄວາມວ່າ "ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າ ຊື່ມຸຮັມມັດ ໂອ້ມຸຮັມມັດ! ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະມີ ຕະຫຼອດໄປ" ແລະອີກຂໍ້ຄວາມໃນບົດດຽວກັນວ່າ "ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ເຂົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ ປະທານໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຜູ້ຊື່ວ່າອະຫັມັດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນເຂົາຢ່າງດີທີ່ສຸດໃນພື້ນ ໂລກ ສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍຕ່າງເບີກບານຖະວາຍຄວາມເປັນຫນຶ່ງດຽວໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກໆ ພູເຂົາໃນກຽດພຣະອົງ"

4.1 ທ່ານສາດສະດາທູດ "ນະບິມຸຮັມມັດ" ໃນຖານະບຸກຄົນຜູ້ມີອິດທິພົນອັນ ດັບຫນຶ່ງຂອງໂລກ.

ເມື່ອປີ 1978 “ໄມເຄິນ ເອຊ ຮາທຣ໌” ນັກດາລາສາດຊາວອັງກິດໄດ້ດິດພິມຫນັງສື "100 ບຸກຄົນຜູ້ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດຂອງໂລກ" ໂດຍໄດ້ເລືອກໃຫ້ທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດຂຶ້ນເປັນອັນດັບ ທີ່ຫນຶ່ງຂອງໂລກດ້ວຍຫຼາຍເຫດຜົນ ຫນຶ່ງໃນນັ້ນຄືທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດໄດ້ຫຼຸ້ມຮ່ວມໃຈ ຊາວອາຫຣັບທີ່ເຄີຍແຕກແຍກ ຍາດດິນແດນຂ້າກັນເອງ ຈົນເປັນຫນຶ່ງດຽວສາມາດເອົາໄຊຊະນະ ກອງທັບທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກຍຸກນັ້ນຄືໂຣມັນ ແລະ ເປີເຊຍໄດ້. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຊາວອາຫຣັບ, ແຕ່ ຍັງໄດ້ຮ່ວມຈິດໃຈຂອງຄົນຈາກຫຼາຍຊົນຊາດໃຫ້ເປັນຫນຶ່ງດຽວພາຍໃຕ້ຄຳສອນຂອງສາສະຫນາອັນ ດຽວກັນ, ລະມາດຫັນຫນ້າໄປທາງທິດດຽວກັນ, ແລະສ້າງໃຫ້ເກີດເຫດການສຳຄັນຂອງໂລກຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ

ຖ້າຫາກນັກຂ່າວ, ນັກຮຽນ, ນັກປະຫວັດສາດ ແລະ ນັກວິໄຈ ທີ່ເບິ່ງການວິເຄາະທີ່ເປັນສາຍກາງ ເຖິງຊີວະປະຫວັດຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດຕັ້ງແຕ່ໄວເດັກນ້ອຍ, ໄວຫນຸ່ມ ຈົນຮອດ ໄວຜູ້ ໃຫຍ່ ແລະ ຂະນະທີ່ເຮັດຫນ້າທີ່ເປັນສາດສະດາທູດ ຈົນຮອດມື້ທ່ານເສຍຊີວິດແນ່ນອນ ພວກເຂົາ ຈະຄົ້ນພົບວ່າຊີວະປະຫວັດຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ຄວາມດີ, ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມຈິ່ງໃຈ, ຄວາມນອບນ້ອມ ແລະຄວາມຫຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ພາຍໃນຄົນດຽວກັນ

4.2 ຂໍ້ມູນການພັນລະນາຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ.

ທັງຫມົດໂດຍລະອຽດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຍຸກທ່ານສາດສະດາທູດຈົນຮອດປະຈຸບັນ ໂດຍ ເຫດນີ້, ນັກປັດສະຍາຊາວອິນເດຍສາດາຈານ "ລາມາກຣິດສະນະ" ໄດ້ຂຽນຫນັງສືຂອງທ່ານວ່າ "ມຸຮັມມັດ ສາດສະດາທູດ ນະບິຂອງອິສລາມ" ໂດຍໄດ້ກ່າວວ່າ : "ສາດສະດາທູດນັ້ນເປັນແບບຢ່າງ ທີ່ສົມບູນແບບຂອງການເປັນມະນຸດທຳມະດາຄົນຫນຶ່ງ"

ດຣ. ລາມາກຣິດສະນະ ຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ : "ເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກຫຼາຍທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງຕົວຕົນ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດ ເພາະທ່ານມູຮັມຫມັດນັ້ນເປັນທັງຜູ້ເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ, ເປັນທັງນັກຮົບ, ເປັນທັງພໍ່ຄ້າ, ເປັນເຈົ້າຫນ້າທີ່ລັດ, ເປັນຜູ້ຕັກເຕືອນ, ເປັນຜູ້ຟື້ນຟູສັງຄົມ, ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍ້ງເດັກກຳພ້າ, ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍ້ງຄົນອ່ອນແອແມ່ມາຍ, ເປັນຜູ້ພິພາກສາຕັດສິນ, ເປັນຜູ້ປົກຄອງ."

ທ່ານສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດເປັນທຸກໆ ດ້ານທີ່ກ່າວມານີ້ ແລະ ນອກເໜືອຈາກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ພໍທ່ານຍັງເດີນສົມບູນແບບທີ່ສຸດໃນທຸກດ້ານ ນອກຈາກນີ້ນັກປະຫວັດສາດຍັງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ອີກວ່າ: ທ່ານສາດສະດາທູດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສັ້ນໆ 23 ປີ ທ່ານສາມາດທີ່ຈະປ່ຽນຄາບສະມຸດອາຫຮັບຈາກ ສັງຄົມທີ່ວຸ້ນວາຍ ມາສູ່ສັງຄົມທີ່ເປັນລະບຽບໄດ້,

- ປ່ຽນຈາກການເຄົາລົບບູຊາຮູບປັ້ນ ມາເປັນການນັບຖືພຣະເຈົ້າອົງດຽວ,
- ຈາກຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ສົງຄົມຂ້າຟັນ ມາສູ່ຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງນ້າຫນຶ່ງດຽວກັນ,
- ປ່ຽນຈາກສິນທຳອັນເຊື່ອມໂສມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນນ້ຳເຫຼົ້າເມົາຢາ, ໂສເພນີ...ສູ່ຈາລິຍະທຳອັນດີງາມ,
- ປ່ຽນຈາກກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ມີອາລິຍະທຳວິຊາການ ສູ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອາລິຍະທຳ ແລະ ໂລກແຫ່ງວິຊາການອັນດັບໂລກຂອງຍຸກກາງນັ້ນ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ໂລກຖືກກຳເນີນມາບໍ່ເຄີຍມີການບັນທຶກໃດໆ ວ່າຈະມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດແບບນີ້ໄດ້ ໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ ນີ້ ຜູ້ທີ່ເຮັດແບບນີ້ໄດ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ເປັນຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງໂລກ ເມື່ອທ່ານສາດສະດາທູດມີປິຕິສຳພັນກັບຜູ້ໃດ ທຸກຄົນຈະເຫັນເຖິງ ມາລະຍາດຂອງທ່ານ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມຈິ່ງໃຈ, ຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່, ຄວາມນອບນ້ອມ, ຄວາມໃຈບຸນ, ຄວາມມີການໃຫ້ອະໄພ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ສິລະທຳມາລະຍາດອື່ນອີກຫຼວງຫຼາຍທີ່ທ່ານມີ

ທີ່ກ່າວມານີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າແບບລອຍໆ ທີ່ໃຜຈະເວົ້າອ້າງຂຶ້ນມາກໍໄດ້ ແຕ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຫລັກຖານໃນຮູບແບບການບັນທຶກຣະດິສຂອງທ່ານສາດສະດາທູດເຊິ່ງຖ່າຍທອດກັນມາທຸກຍຸກທຸກສະໄຫມໃນຮູບແບບຂອງຫນັງສື ແລະ ການທ່ອງຈຳ ກໍໃຫ້ເຮົາມາເບິ່ງຕົວຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ກໍຄືເຫດການທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດກັບມາຕໍ່ສູ້ເອົາໄຊຊະນະເມືອງມັກກະຫໍສຳເລັດບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເສຍຊີວິດ

ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດແບບໃດກັບຊາວເມືອງທີ່ເຄີຍເປັນສັດຕູກັບທ່ານ, ເຄີຍຕໍ່ຕ້ານຄົນຂອງທ່ານ, ພະຍາຍາມລັກຂ້າທ່ານ, ຂັບໄລ່ທ່ານ ແລະ ຍາດມົດເພື່ອນຜູ້ຂອງທ່ານອອກຈາກເມືອງມັກກະຫໍ ບ້ານ

ເກີດເມືອງນອນ, ໃຫ້ຕ້ອງລະຖິ້ມຊັບສິນ ແລະ ຄອບຄົວ? ທ່ານສາດສະດາທູດປະຕິບັດແບບໃດກັບ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເຮັດແບບນີ້ກັບທ່ານໃນຂະນະທີ່ທ່ານມີອຳນາດທັງຫມົດໃນມື ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງກໍ່ໄດ້?

ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ຮວບຮວມຄົນທັງຫມົດທີ່ເຄີຍເປັນສັດຕູກັບທ່ານມາ ທຸກຄົນຕ່າງຢ້ານ ກົວ ແລະ ມາຮ່ວມຕົວຕາມຄຳສັ່ງຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ ທ່ານສາດສະດາທູດຖາມພວກ ເຂົາວ່າ "ຄິດບໍ່ຂ້ອຍຈະເຮັດແບບໃດກັບພວກເຈົ້າ?"

ພວກເຂົາຕອບວ່າ "ທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ປະເສີດ ລູກຂອງຜູ້ປະເສີດ"

ສາດສະດາທູດຈຶ່ງກ່າວຕອບວ່າ "ພວກທ່ານໄປຊະ, ພວກທ່ານໄດ້ຮັບການ ອະໄພໂທດ ແລະ ຖືກປົດປ່ອຍແລ້ວ."

ຜູ້ອ່ານລອງຄິດເບິ່ງວ່າມີໃຜອີກບໍ່ ທີ່ມີໃນຫນ້າປະຫວັດສາດທີ່ເຮັດແບບນີ້? ທ່ານສຳພັດເຖິງ ຄວາມເມດຕານີ້ບໍ່? ສາດສະດາຈານ ດຣ ລາມາກຣິດສະນະ ໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການນີ້ວ່າ : "ທ່ານ ສາດສະດາທູດພະຍາຍາມຫລີກລ້ຽງການແກ້ແຄ້ນ ແຕ່ທ່ານພະຍາຍາມເບິ່ງເລື່ອງທີ່ທ່ານມີຕໍ່ສັດຕູຂອງ ທ່ານດ້ວຍສາຍຕາເປັນກາງ ແລະ ໃຫ້ອະໄພພວກເຂົາ ແຖມທີ່ຈະຍົກຈັບດາບອອກມາລົງໂທດ ໂດຍ ເຫດນີ້, ຊາວເມືອງມັກກະທໍາທັງຫມົດຈຶ່ງເຂົ້າຮັບສາສະຫນາອິສລາມ."

ຍ້ອນມາເບິ່ງໂລກປະຈຸບັນ ເມື່ອເຮົາອ່ານຂ່າວຕ່າງປະເທດສົງຄາມຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຈາກຊາດ ມະຫາອຳນາດທີ່ເຂົ້າໄປໂຈມຕີ ຮຸກຮານປະເທດທີ່ທຸກຍາກທຸກມື້ນີ້

- ຊາດທີ່ຖືກຮຸກຮານເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງດອຍການພັດທະນາແບບໃດ?
- ເດັກ ຜູ້ຫຍິງ ຄົນເຖົ້າແກ່ ຖືກປະຕິບັດແບບໃດ?
- ໃນສະໄຫມຍຸກລ່າອານານິຄົມ ສັບພະຍາກອນຂອງປະເທດໄດ້ຖືກດຶງດູດໄປເທົ່າໃດ?
- ບ້ານເຮືອນຈັກຫຼັງຕ້ອງຖືກລະເບີດຖິ້ມຈາກເຄື່ອງບິນ?
- ຮ່າງກາຍທີ່ໄຮ້ວິນຍານເທົ່າໃດທີ່ຕ້ອງຖືກຝັງ ອັນເປັນສົງຄາມຈາກປະເທດມະຫາອຳນາດ

ນັ້ນ?

ຂໍໃຫ້ເຮົານຶກສະພາບສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2, ການສັງຫານຂ້າຫມູ່ໃນຮັດເຊຍ, ໃນຍີ່ປຸ່ນ, ແລະ ສົງຄາມທີ່ມີຜູ້ເສຍຊີວິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເປັນອັນດັບຕົ້ນໆ ຂອງໂລກ...ບໍ່ມີສາສະຫນາອິສລາມເຂົ້າໄປ ຫຍຸ້ງກ່ຽວທັງຫມົດ ນັ້ນຍ້ອນວ່າທະຫານມຸສລິມປະຕິບັດຕາມທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດໄດ້ ປະຕິບັດໄວ້ ເມື່ອເຮົາຮູ້ເຖິງຄວາມໂຫດຮ້າຍ ແລະ ໂສກອະນາດຕະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຊາດຕ່າງໆ ໃນ ປະຈຸບັນນີ້ ແລ້ວເບິ່ງໃນອີກມຸມຫນຶ່ງ ເຮົາຈະພົບຄວາມເມດຕາທຳ ແລະ ສິນທຳອັນສູງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃນ ຕົວຕົນຂອງທ່ານສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ

ອັລລໍຫໍໄດ້ກ່າວວ່າ "**ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງທ່ານ (ສາດສະດາທູດມຸຮັມມັດ) ມາເພື່ອອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອເປັນພຣະເມດຕາໃຫ້ແກ່ສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍ.**" (ອັລອັມບິຍາ : 107)